

10
Cent

PANORAMA

20
Centiemen

GEILLUSTREERD WEEKBLAD

UITGAVE VAN
A. W. SIJTHOFF'S UITGEVERS-MAATSCHIJ.

Schilderijen Tentoonstelling Laren 1813-1913.

Welke invloeden van buiten zich hier doen gelden; wie de meest gezaghebbenden der schilders zijn; wat bij het grootst gedeelte der kunstbroeders als ideaal geldt; wie hier de tastbare bewijzen geven van een jongere kunstbeweging; het is niet met een enkel woord te zeggen. De beperkte plaatsruimte moet ons doen volstaan met een kort overzicht van deze tentoonstelling, die ter herdenking van Neerlands onafhankelijkheid werd ingericht. Wij geven daarbij eenige afbeeldingen van werken, die ons voor reproductie het meest geschikt toeschenen.

Een 90-tal beeldende kunstenaars heeft gezamenlijk 175 werken ingezonden. Elk had recht op inzending van drie kunstwerken, die echter aan het oordeel eener jury onderworpen waren, bestaande uit J. S. H. Kever; Willy Sluiter; H. J. Wolter; L. van der Tonge en F. Hart Nibbrig. Zoo is dan onder leiding en volgens plannen van den Heer Wolter een feestterrein ontworpen met daarbij behorend tentoonstellingsgebouw achter het Hotel Hausdorff te Laren en krijgt men een overzicht van het „willen en het kunnen” der Gooische kunstenaars.

Toen in Laren het plan rijpte tot viering van Neerlands onafhankelijkheid dacht men dadelijk aan de schilders,

want telken jare groeit de stille gemeente van beeldende kunstenaars en groeit en bloeit ook Laren door en met hen. Reeds elders hebben wij er op gewezen dat er veel misverstand heerscht omtrent de samenwerking en het samengaan der schilders. Men verwondert zich er vaak over, dat in een kleine gemeente zoo heel veel kunstenaars samen komen, alsof alleen Laren hen gelukkig maken kan. In hoofdzaak is echter de gunstige ligging van het dorp de oorzaak daar van, want immers schenkt Laren het heerlijk buitenleven zonder al te ver „buiten-af” te zijn en behoeft het contact met het kunst-centrum Amsterdam niet te worden verbroken.

Hoe zeer goedkoop is er het bouwen; hoe talrijk de ateliers en voor hen die model wenschen is de boerenbevolking zeer gewillig. Tevens is het landschap er prachtig, vooral in voor- en najaar en niettegenstaande de laatste jaren het dorpschoon zeer werd bedreigd, bleef gelukkig het mooiste gedeelte toch vrijwel intact, met name het Zeven-eind. Men spreekt ook wel van „Laarder schildersbent” alsof er „school” gevormd werd.

Van „school” maken is echter geen sprake; de schilders gaan elk hun eigen weg en hebben elk hun eigen richting.

Op deze tentoonstelling komt dit vooral sterk naar voren. De zoo zeer afwisselende en verschillende elementen zijn toch samengevoegd tot een prettig geheel.

De plaatsing der werken is smaakvol en meer bereedeneerd dan men gewoonlijk vindt op dergelijke exposities. Tevens heeft men eene inrichting aangebracht welke toestaat dat men ook bij kunstlicht de werken kan beschouwen en deze voldoet bijzonder goed.

Men krijgt den indruk dat velen bezig zijn hun palet te zuiveren, al zijn er nog, die zich vasthouden aan de meer traditioneele donkere wijze van werken en die schilderen met een kunstmatig verkregen „patine” of het blijven zoeken in de typische „morceau” schildering zonder nieuwe wegen op te willen gaan. Deze tentoonstelling is een beslist succes in alle opzichten. Tot de inzenders behooren: van Blaaderen; de Boer; Bosch Reitz; Breman; Brender à Brandis; Broeckman; van Caspel, Deutman; Garf; de Graaff; le Gras; Hart Nibbrig; Heyenbroek; Jacobs; de Jong; Kever; Meeles; Meyer; Mendes da Costa; Wally Moes; de Moor; Moulijn; Pieters; Polvliet; Roland Holst; Schelfhout; Schulman; Singer; Sluiter; Steelink; Thijsen; van der Tonge; van Tussenbroek; van der Willigen, Wolter e. a. T.

